

СЛАДКАРКАТА СИЛВИ

Посветена на моите момичета – Мая и Ема.

Всяка прилика със Суса и Евгени
е напълно умишлена.
Благодаря за вдъхновението!

Лимонардо, Пиперин и Пържолан гължат
прекрасните си имена на Бобо –
малко момче с голямо въображение!

СЛАДКАРКАТА СИЛВИ

Написа и нарисува
ПЛАМЕНА ЙОСИФОВА

СЛАДКАРКАТА СИЛВИ

© Автор и художник Пламена Йосифова

© Издателство „Фют“, 2024

ISBN 978-619-270-082-9

Издателство „Фют“

- Къде ми е бъркалката? – питаше се Силви, докато добавяше третото яйце, сипваше захар в купата, разбъркваше карамела и премежаваше точно пет лъжици от ваниловия сироп.

Силви беше необикновено момиче.
Или може би съвсем обикновено,
но с необикновена коса. За разлика от
косите на другите деца, тази на Силви
беше огненочервена, доста дълга
(майка ѝ смяташе, че даже прекалено),
и можеше...

...ДА СЕ ДВИЖИ.

Да! Да се гвижи!
Точно както се гвижат и сгъват
ръцете и краката ни, само че много
по-гъвкава от тях.

Също като пипалата на октопод,
кичуриците ѝ служеха за достигане
до трудни и опасни места.

Например вечер, в тъмното,
когато се налагаше да спаси изгубен
заек, Силви протягаше кичур коса
и измъкваше Бъни изпод леглото.

Е, затова понякога в прическата ѝ
имаше и малко прах.

Най-много обаче косата ѝ помагаше
в кухнята.

- Ако не намеря тази бъркалка
веднага, нищо няма да излезе! –
говореше си Силви, опитвайки се
да се съсредоточи, докато ръцете
и косата ѝ жонглираха с какво ли не
в кухнята.

